

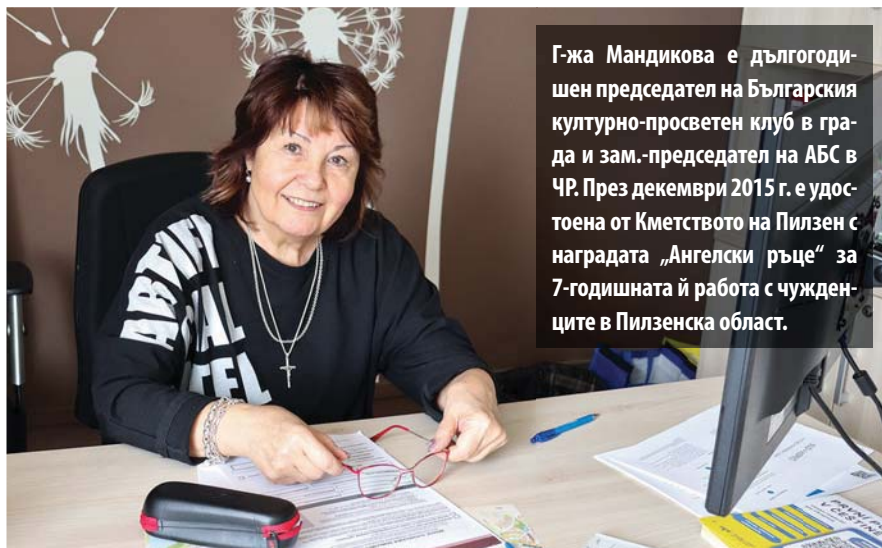
Една съдбовна връзка с благотворителността

Благотворителната организация в Чешката република (Charita v ČR) подготвя издаването на материал, посветен на нашата сънародничка Татяна Мандикова, живееща и работеща в гр. Пилзен.

Благотворителната организация е най-старата и най-голямата неправителствена структура на територията на Чехия и обединява около 300 сдружения от различен мащаб – от малки енорийски дружества до епархийски и архиерейски. Всяка година, в чест на католически празник на Тримата крале (тримата влъхви) организира най-голямото по рода си благотворително набиране на средства (Tříkrálová sbírka).

Ето какво пише в подготвия материал, посветен на нашата сънародничка: „Пътят на Татяна Мандикова към Благотворителната организация не е директен. Дълго време изглежда, че професионалната ѝ кариера на инженер по технология на почистване на водите ще продължава в съвсем различна посока. Когато преживява автомобилна катастрофа, всичко се променя – Татяна напуска техническата си специалност и намира съдбата си в Благотворителната организация. „За пръв път почувствах, какво е това живот“, споделя тя.

През 70-те години на миналия век Т. Мандикова следва в Санкт Петербург и в университета среща бъдещия си съпруг, който е чех. Премества се да живее в Чехия, имат две деца, а работата в „Управлението на водите“ ѝ доставя удоволствие. Обратът идва през 2005 г., когато е ранена при автомобилна катастрофа, за която няма вина. Резултатът е година в отпуск по болест. Винаги енергичната и дейна Татяна не може да си представи, че цяла година няма да върши нищо и започва да учи „Съдебен превод“. Среща се с легендата на благотворителната помощ Анна Сърбова (Anna Srbova), и започва редовно да посещава три пенсионерки в Дома за възрастни хора „Св. Георги“ (sv. Jiří). По същото време обновява Българския културно-про-

Г-жа Мандикова е дългогодишен председател на Българския културно-просветен клуб в града и зам.-председател на АБС в ЧР. През декември 2015 г. е удостоена от Кметството на Пилзен с наградата „Ангелски ръце“ за 7-годишната ѝ работа с чужденците в Пилзенска област.

светен клуб в Пилзен, за да сдружава своите сънародници, и става негов председател. Две години по-късно България е приета за член на Европейския съюз и Татяна като председател на Клуба се превръща във важно лице за контакт за чешкото министерство на външните работи.

Благодарение на г-жа Сърбова, се среща с Иржи Лодр (Jiří Lodr), директор на Епархийската благотворителна организация. Става ясно, че Татянината човешка и професионална насоченост ще обогатят много пилзенския благотворителен Консултативен център за чужденци. Татяна допълва квалификацията си с образование за социални работници и постъпва в Благотворителната организация.

„Как ме промени тази работа? Изключително съществено, споделя Татяна. За пръв път разбрах какво е да съществуваш за хората. С всяка своя крачка виждаш, че помагаш на някого. Помогнали сме на стотици хора. Организацията промени моите морални ценности“. Татяна си спомня за случаи, когато с помощта на Организацията и други институции, помага на хора в много тежки ситуации. Била

е опора на жертви на търговията с хора, на онкологично болни, на хора без дом, на майки с хоспитализирани деца. В тази работа радостта често се редува с болка и тъга, защото не винаги човекът може да бъде спасен.

Преди три години Татяна претърпява инсулт. Спомня си, че за пет месеца трагично ѝ умират седем клиенти, от които едно дете. Не успява да се дистанцира от трагедията на човешките съдби и това се отразява на здравето ѝ. Вече четиринадесет години Татяна работи в Благотворителната организация. Когато се замисля какво ѝ е дала работата, казва: „Възможността да помагаш на нуждаещите се, дава истински смисъл на живота“.

Дълги години г-жа Мандикова си сътрудничи с Българското посолство в Прага, със съдилищата и полицията на ЧР. Тя е търсен съдебен преводач, представител на българската диаспора на територията на Чехия.

„Не мога да се откъсна от работата си, мисля си, че това, което правя, ще го правя до края на живота си. Това е съдба. Като че ли Бог ми е казал: „Предопределена си да помагаш, колкото можеш“, завършва Татяна Мандикова. ♦